

forandret Handlemaade for særdeles mange af de danske Borgere, som hidtil have tænkt, at de trygt kunde aflevere deres Breve til Brevsamlerne, fordi man troede, at Postvæsenet havde sørget for til Brevsamlerne at have Folk, som var paalidelige, og som passede deres Ting godt.

Den højtærede Minister sagde, at jeg kan ikke bevise, at mange af dem, som have stemt for Carl Sørensen, vilde have stemt for Nørgaard; Beviset derfor skylder jeg ikke. Men naar den højtærede Minister siger, at der ingen Forandring kunde være sket ved Valget, saa skylder den højtærede Minister Bevis derfor; men han kan lige saa lidt som jeg føre Bevis for, hvorledes Vælgerne vilde have stemt under andre Forudsætninger. Netop det, at ingen kan bevise noget, gør hele Forholdet uklart, og derfor burde Valget gaa om.

Indenrigsministeren (Berntsen): Det ærede Medlem (Zahle) siger her under denne Debat Ting, som det forbavser mig, at han gider tage i sin Mund; det er Udtalelser, man maaske kan benytte i et Sagførerindlæg, men som jeg synes, det ærede Medlem skulde holde sig for god til at benytte i denne Forsamling. Det ærede Medlem siger saaledes, at jeg i Gaar i al Almindelighed har udtalt en Misbilligelse af Postvæsenet, en Mistillid til Postvæsenet, at jeg har fremstillet Postvæsenet som upaalideligt. Jeg sagde lige det modsatte. Jeg sagde jo i Gaar, at uagtet Postvæsenet fungerer solidt og godt, kan der ske Uheld, og det kan der under enhver Institution. Der kan ske Uheld, og det har jeg ogsaa nævnt i Dag; jeg beklager selvfølgelig, at det er sket, men det, at jeg anerkender, at saadanne Uheld kunne ske, betyder ikke, at jeg misbilliger Postvæsenet. Det er en Paastand, som det ærede Medlem fremsætter, men som savner al Grund, den er fuldstændig usand og urigtig. Jeg beklager, at det ærede Medlem føler Trang til at ty til den Slags Argumenter i denne Sag, og jeg synes, han skulde holde sig til Sagen og ikke benytte Udtalelser, som jeg ikke vedkender mig og ikke har brugt.

Nu siger det ærede Medlem — det er ogsaa en mærkelig Forklaring —, at der staar ikke i Loven, at en Anmeldelse fra Kandidaten skal være den midlertidige Formand for Valgbestyrelsen i Hænde til det angivne Tidspunkt; han siger, der staar i Loven, at Anmeldelsen skal være gjort til det i § 24 nævnte Medlem af Valgbestyrelsen. Men nu vil jeg dog spørge det

ærede Medlem, hvad Forskel han gør paa det. Er Anmeldelsen virkelig gjort til vedkommende Valgbestyrelses Formand, saa længe den ikke er kommen ham i Hænde? Det tror jeg ikke, og netop fordi Anmeldelsen ikke er kommen ham i Hænde til det fastsatte Klokkeslet, men for sent, be-
trager den midlertidige Formand for Valgbestyrelsen den som ikke modtagen, ikke gjort, og deri har han selvfølgelig været i fuldstændig Overensstemmelse med Valgbestyrelsen. Derfor kunde Kandidaturen ikke komme til Stede. Jeg tror ikke, det ærede Medlem skal indlade sig paa saadanne Lovfortolkninger, thi det er en Kendsgerning, at det er Lovens Mening, at Anmeldelser om en Valgkandidatur ere ikke gyldige, naar de ikke i rette Tid ere komne vedkommende Valgbestyrelses Formænd i Hænde. Det er ikke nok, at en Anmeldelse er afsendt, naar den ikke er kommen til Stede i rette Tid. Det er det, Spørgsmaalet her drejer sig om, og ikke noget andet.

Zahle: Det, at der ikke staar i Loven, at Anmeldelsen skal være kommen vedkommende i Hænde, har dog nogen Betydning. Hvis den f. Eks. rettidigt er afleveret paa hans Bopæl, men dog ikke er kommen ham i Hænde inden den i Loven foreskrevne Frist, f. Eks. fordi han ikke var hjemme, da den blev afleveret, men først kom hjem sent om Aftenen, efter at Indleveringsfristen var udløben, vilde man dog ikke kunne sige, at den ikke er kommen ham i Hænde og derfor ikke lovlig. Den er lovlig gjort, uagtet den ikke er kommen ham i Hænde. Og naar den højtærede Minister brugte et Udtryk, som om det var et Citat af Loven, medens det slet ikke staar i Loven, saa kunde man let befrygte, at deri skulde ligge en Tilsnigelse.

Den højtærede Minister mente, at jeg havde Uret i, at hans Udtalelser var af en saadan Beskaffenhed, at de maatte nedbryde Tilliden til vort Postvæsen. Ja, alle, der var til Stede i Gaar og i Dag, kunne jo dømme i Sagen, om ikke den højtærede Minister stod her i Gaar og for at kunne angribe Nørgaard tilstrækkeligt skildrede, hvorledes han havde baaret sig urigtigt ad ved at indlevere Anmeldelsen paa et Sted, hvor han ikke var personlig kendt, og aflevere dette vigtige Brev uden forud at have anbefalet det eller gjort det til Ekspresbrev eller skaffet sig Bevis for Indleveringen. Alt dette var af den Beskaffenhed, at det var i Overensstemmelse